

polomljenega drevja, marveč poleti, ko živimo pristno planinsko življenje. Planinci navadno se jejo in sadijo bolj zgodaj ali bolj pozno nego dolinci; zato pa je tudi pospravljanje poljskih pridelkov večidel bolj pozno. In res: krompir je še skoro ves zunaj, repa seveda tudi. Z ajdo ne bo nič, ker je vsa pod snegom — uničena. Ravno tako tudi povrtnina. Samo turisti in slični izletniki lahko pojejo tu gori: »Na planinci lušno biti«, ker ne vedo, kako težko je življenje tu na planinah. Da nas tudi različne krize grizejo in tepejo, ne maram razlagati, ker itak nič ne pomaga. Čudno je le, da nas obiskujejo tudi brezposelni. Menda mislijo, da mi nekeje na Mali Kopi zlato kopljejo ter ga šmuglamo — v Ameriko. — Na volitve se pripravljamo. Naš županski kandidat g. Anton Kralj ima sicer svoj »tron« v Vuhredu, toda pri novi občinski upravi upamo tudi Antončani imeti večjo besedo nego smo jo imeli dosedaj, ko smo bili popolnoma pod oblastjo dveh, treh Vuhrečanov. Ti naj gredo v pokoj! Namesto njih pa naj zakraljujejo mlajše moči, ki si jih bo izbralo delovno ljudstvo, to so kmetje, kočarji, žagarji, drvarji, ki bodo tudi imeli svoje zastopnike v novi občinski upravi. Zato si zapomnite ta-le bojni klic: 25. oktobra vsi za listo Antona Kralja, oziroma za JRZ-stranko, ker le od te imamo kaj upati v teh hudih časih. Dr. Anton Korošec je naš voditelj — drug pa nobeden!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V tukajšnji občini Koreni bomo imeli v nedeljo 25. oktobra občinske volitve. Lista JRZ z nosilcem županom g. Krajnikom je že potrjena, na njej kandidirajo naši najboljši možje, dobri gospodarji, obrtniki, mali posestniki in zadržani delavci. To je v resnici prava ljudska lista, njen program je, znižati občinske doklade, izboljšati naše ceste itd. Da pa bo malo političnega smeha, za to bo skrbel JNS, to je, zanj bodo poskrbeli naši demokrati in mačkovi, kateri v potu svojega obraza lovijo podpis. Nosilec je neki penzionist v Zimici. Da bo pa ta lista malo bolj nobel, jim pomaga neki nemški advokat. Glavni njihov program je boj proti stranki slovenskega ljudstva. Za vse poštene katoliške volivce izbira ne bo težila, volili bomo listo JRZ z nosilcem Krajnikom in s tem podprli našega voditelja dr. Antona Korošca, ki je popravil hude razmere v državi in znižal polovico dolga kmečkim dolžnikom.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Gospodarstvo JNSarske občinske uprave. Pri prevzemu občinskih poslov so našli možje začasne sedanje uprave v blagajni celih 30 par — beri in reci: trideset čistih par! Nastane vprašanje, kako je bilo mogoče prejšnjemu režimu tako temeljito izprazniti občinsko blagajno in ostane še vrhutega pri posa-

meznikih tisočev dinarjev dolga? Pravijo, da ni bilo doklad. Kaj pa pravi revizijsko poročilo? Te le zneske nam odkriva: Brglez je dobil, oziroma si zaračunal Din 3275.50, in sicer za prevoz kornice in občinskih revežev. Pelc je dobil Din 6125. Tretji mož, Eder, je dobil Din 1215 zopet za oskrbo in prevažanje občinskih revežev. To so glavni med dobavitelji. Zakaj se ni za te razne občinske zadeve napravila licitacija in bi se gotovo našli cenejši ponudniki in bi lahko ostal marsikateri jurček v blagajni občine »Jurovski dol«. Vrhutega je pa občina dolžna še raznim posameznikom lepe in težke tisočake. Samo dvema ni nič več dolžna: predsedniku Brglezu in tajniku, ki sta si dala pravočasno izplačati svoje prispevke. Prihodnjik bomo osvetlili šolski račun, ko bomo prinesli lepe reči na dan!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 21. septembra se je poročila prednica dekleške Mar. družbe, Marija Fišer, vzorna, narodno zavedna, za vse dobro vnetja kmečka mladenka, s kmečkim mladeničem Janezom Dornikom. Na veseli gostiji je dobila podružnica »Slovenske Straže« 25 članov in članic, ki so takoj vplačali udmino. Tako je pravi Vsaka gostija naj kaj »tori za javni blagor. Novoporočencema pa naj Bog bogato blagosilja! — Ustanovni občni zbor podružnice »Slov. Straže« za lenarško dekanijo v nedeljo 27. septembra se je kljub neugodnemu vremenu veličastno izvršil. Prišli smo ga s himno »Lepa naša domovina«. Ljubek je bil otroški zbor, ki je zapel pesmici: »Koga ljubim« in »Slovenska zemlja« ter deklamiral zborni deklamacijo: »Jezik rodni«. Slavnostno besedo je govoril mesto zadržanega predsednika glavnega odbora, prof. dr. Sušnika, g. dekan Gomilšek, ki je pojasnil, da bo novo društvo vestno na straži, da ne bo trpel škode naš slovenski jezik, ne naša slovenska posest, ne naši narodni običaji ob slovenski meji in bo delovalo na to, da bo naše ljudstvo odlično narodno zavedno pa tudi iskreno vdano lepi naši državi Jugoslaviji. V imenu glavnega društva je zbor pozdravil njegov tajnik g. Vreča, rojak iz Negove. Mešani zbor je zapel navdušeno »Pesem Slov. Straže«, po razloženih pravilih pa še udarno »Obmejno budnico«. Izvoljeni odbor zastopa vse župnije dekanije. Dekleta gospodinjke šole zapoje pesem »Slovenka sem«. Spomnili smo se tudi največjega delavca za jezik slovenski in slovensko zemljo, škofa Slomška. Zbor pa smo zaključili s petjem slovenske državne himne »Bože pravde«. Zunaj je lil dež, a srca naša so bila polna navdušenja za cilje novega društva. — Gospodinjka nadaljevalna šola se je pričela pod vodstvom dveh uč. šolskih sester, s. Vitoslave in s. Sikste, 22. septembra. Obiskuje jo z velikim veseljem 15

deklet, sedem iz benediške, pet iz negovske, dve iz lenarške in ena iz trojiške župnije. Ta šola je neprecenljiva dobrota za naša dekleta. — Občino Sv. Benedikt za bivše občine Sv. Benedikt, Drvnjo, Ihovo, Sv. Tri Kralje in Trotkovo, je notranji minister dovolil. Da smo jo pred tremi leti izgubili, je bridka zasluga nekaterih neslavnih mož našega okraja. — Sneg nam je po sadovnjakih in gozdovih napravil veliko škodo. Koliko mladih dreves je popolnoma uničil! Tako ranega snega ne pomnijo najstarejši ljudje. — V nedeljo 18. oktobra se snidejo v cerkvi Sv. Treh kraljev člani Srca Jezusovemu posvečenih družin iz domače in sosednjih župnij, da se udeležijo skupnega sv. obhajila in ponove posvetitev. Na svidenje v velikem številu! Na razpolago bodo trije spovedniki. — Na mariborski sadni sejmi je naša sadjarska podružnica poslala 102 zaboja jabolk in hrušek. Precej naših sadjarjev si ga je ogledalo. Ni jim bilo žal pota v Maribor.

Bukovec. Požar je uničil gospodarsko poslopje, novo z opeko krito, posestniku Francu Petroviču. Požar je nastal na nepojasnjen način 2. t. m., ko so bili domači v branju v Halozah. Vsa zahvala gre hitro dospelim domačim gasilcem, da se požar ni razširil na sosedna poslopja, s slamo krita. V tem slučaju bi bili prizadeti še trije posestniki ter tudi domača stara stanovanjska hiša, katere je bila postavljena l. 1801 in je še sedaj v dobrem stanju. Hiša je prej nosila št. 1, sedaj pa 110. Je torej prva stavba bivše občine Bukovec, v kateri je stanoval za časa tlake za graščino Borl nekak logar, kar se razvidi iz še sedaj tamkaj se nahajajočih pisem s podpisi grofa Herbersteina. Požar je napravil po sedanjih nizkih cenah posestniku škode za 15.000 Din, a zavarovalnina je zelo majhna. Upati je na kako pomoč v materijalu od strani občanov. Bog daj, da bi ta prvi požar bil tudi zadnji v mirni vasi 21. posestnikov.

Ljutomer. Občinske volitve stojijo v ospredju vsega zanimanja, v mestu in okolici. Veselimo se jih, ker pomenijo letošnje občinske volitve obračun s krivico in goljufijo, ko so nam zavezali usta, z bajoneti hodili za nami in z grožnjami vlačili ljudi na volišča in za naše kandidate oddate glasove kratkomalo sebi prištel. Letos bo drugače. Svobodno smo si izbrali svoje zastopnike za bodoči občinski odbor, svobodno jih bomo volili, brez bojazni goljufije, ker bodo v volivni komisiji pravični naši možje. Nobenega dvoma ni, da se bo tudi naša župnija, združena v občini Ljutomer-okolica, kot ogromna večina vseh dosedanjih ob-

»Ali ni bilo več otrok?»

»Ne. Lucija je pri prvem umrla — in ta prvi je bilo prav to dekle. Od tedaj je Jurij jel bohati, in ko ga je še tista nesreča z otrokom zadela, je tako shujal, da je čez pol leta umrl. Tedaj je prišel Žagar na Osoje.«

»Kateri Žagar?»

»Martin, Jurijev brat, ta, ki je zdaj Osojnik. Prej je imel tisto žago v Spodnji Bistrici. Ali ničesar ne veš?»

»Takrat sem bila še čisto mlada in sem služila še na Suhi.«

Ko je Jerca molčala, se je čez nekoliko časa oglasila Urška:

»Jerca, pojutrišnjem vzame Ravnjak Osojnikovo Lenčko. To se ne sme zgoditi, povedati mu je treba. Zdaj bi lahko vzel Pavlo; zdaj nič ni več na poti.«

»Nehaj mi, nehaj s tem izvoljenim Ravnjakom!« se je razvnela Jerca. »Pavla noče o njem nič več slišati. Kakor je on bil njej nasproti, ne, kaj takega človek nikoli ne pozabi.«

»Meni pa se smili. Če ženitve z Osojško ne prečimo, bo vse življenje nesrečen. Osojnikova sramota bo zadela tudi njega.«

»Prav bi mu bilo, cincežu šlevaštemu! ... Edino zaradi njegovega očeta in matere v grobu tega ne smemo pustiti. Ta dva sta bila prava človeka.«

Jerca se je zatopila v svoje misli. Iznenada se

ji je obraz razvedril in videti je bilo, da se je odločila. Dvignila je glavo in rekla:

»Pojdi zdaj domov in prepusti vso zadevo meni!«

»Ali nam ni treba več kaj storiti?« je vprašala Urška.

»Nič! Samo jezik držite za zobmi in ne povejte nikomur ničesar, dokler se ne vrnem! Povej to tudi svojemu klopotcu, Cencu, da ne bo spet kaj narobe zini! Bom že pravi čas prišla. Če sami kaj napravite, mi boste vse zavozili.«

Spremila je Urško do praga, se hitro spreoblekla in odhitela k Dvorniku. Tu si je najela voz in jadrno velela proti postaji. Koš je ostal doma. — Dvornik si je zaman belil glavo, kam neki se je Jerci nocoj tako mudilo.

XIII.

Drugo jutro so orožniki preiskali vso okolico, da bi prijeli potepuha, ki je baje Osojnika napadel. Tudi k čevljarju Cencu so prišli vpraševati. Cigan je slutil nevarnost in je še pravi čas izginil. Cenc in Urška nista o njem nič povedala.

Ko je prišel Ravnjak na Osojnika gledat, se je ta ustrašil in ga hitel vpraševati:

»Ali so razbojnika našli? Ali se kaj ve o njem?»

»Ne duha ne sluha. Gotovo jo je že pobrisal bogve kam. Žal mi je, da se je moralo to zdaj tik pred ženitvijo zgoditi.«

(Dalje sledi.)

uničila večji del Prage. Nemčija bo zasedla Českoslovaško, še preden ji bosta prihiteli na pomoč Rusija in Francija. Nemčija bo zahtevala Šueški prekop in Gibraltar.

Kratki valovi proti knježstvu piku.

Kakor vemo, uporabljajo zdravniki kačji strup proti nekaterim živčnim boleznim. Tudi sicer je kačji strup dokaj iskano zdravilo v medicini. Zdaj pa poročajo iz Pariza o zanimivih poskusih, ki so jih delali v tamošnjem Pasteurjevem zavodu s kratkimi valovi. Poskušali so namreč, čil se dajo kratki valovi uporabiti za zdravljenje kačjega pika. Kakor poročajo, so ti poskusi do cela uspeli.